

Medlem siger, at Byerne jo maa glæde sig ved, at de ere saa meget mere velstaaende, at der falder en forholdsvis større Del af Formue- og Indkomstkatten paa dem end paa Landet, saa gælder denne Betragtning jo kun, for saa vidt der er Tale om Formue- og Indkomstskat til Staten, der er det en Selvfølge, at de, de ere mest bemidlede, maa komme til at svare den forholdsvis største Del af en saadan Skat til Staten. Dette er Tilfældet for den Skat, som Regeringen har foreslaaet, thi den træder i Stedet for, hjælper til at afløse en Statsskat, som nu menes at hvile mindre retfærdigt og billigt paa Skatteyderne. Men ganske anderledes stiller det sig, naar man paalægger en Formue- og Indkomstskat, ikke for at give Staten flere Indtægter, end den nu har, men for at sætte Staten i Stand til at fordele et vist Beløb mellem de forskellige Kommuner, thi da bliver Resultatet det, som foreligger i Kommissionens Tabel Nr. 50, at der bliver stillet et væsentligt Kontingent til Disposition fra Byernes Side til Fordeling mellem Landkommunerne.

Det ærede Medlem sagde, at de Tal, han i Gaar havde citeret til at belyse Regeringens Forslags Fordelingsregel, vare uangribelige. Ja, helt uangribelige ere de nu ikke, for saa vidt som de referere sig til et andet Treaar end det, der efter Regeringsforslaget skal lægges til Grund, nemlig det Treaar, for hvilket der foreligger en Statistik i Kommissionens Betænkning, men som ikke er det samme som det, der skal anvendes ved Regeringens Forslag. Følgen er naturligvis den, at Tallene som saadanne ville komme til at stille sig noget forskelligt, idet det første Aar af Kommissionsberetningens Treaar gaar ud, og i Stedet for kommer det sidste nu afsluttede Regnskabsaar. Altsaa Tallene som saadanne ville blive noget anderledes end dem, som det ærede Medlem har anført. Dermed modsiger jeg jo ikke Rigtigheden af de Tal, som han paa det Grundlag har anført, men kun, at det ikke er efter disse Tal, man maa bedømme Virkningen af Regeringsforslaget. I øvrigt kan jeg ikke erkende, at der i det, som det ærede Medlem fremførte i Dag, er fremkommet noget, som yderligere kan afkræfte, hvad jeg har sagt i Gaar til Forsvar for de anførte Fordelingsregler, og jeg skal derfor ikke trætte Tinget med yderligere at dvæle derved.

Endelig omtalte det ærede Medlem paa ny Spørgsmaalet om, hvorvidt dette Forslag er en Bom for en Toldreform, og

protesterede mod, at jeg havde sagt, at Skattekommissionens Forslag vilde være en Bom for en Toldreform paa Grund af den finansielle Status. Det har jeg ikke sagt, jeg henviste i den Henseende til, hvad der var udtalt i det andet Ting af den Folketingsmand, som med størst Iver og Dygtighed har forsvaret Kommissionsforslaget, nemlig det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), som gentagne Gange udtalte med stor Styrke og med Bestemthed hævdede, at Skattekommissionens Forslag vilde paa Grund af det finansielle Resultat gøre det umuligt i en nær Fremtid at komme til en Toldreform, som medførte en Nedgang af Statsindtægterne. Hvad jeg udtalte, var kun, at jeg for saa vidt havde den samme Anskuelse, saa hvad der i saa Henseende efter det ærede Medlems Mening gjaldt om Regeringsforslaget, gjaldt ogsaa om Skattekommissionens Forslag. Dersom det Beløb, som Regeringsforslaget stiller til Disposition, er til Hinder for en Toldreform, saa er det Beløb, som Skattekommissionen stiller til Disposition, i ikke mindre Grad til Hinder derfor, og den Omstændighed, at Beløbet i det ene Tilfælde maales efter visse Procent af Toldindtægterne, det kan tilvisse ikke medføre, at en Toldreform skulde gennemføres vanskeligere i det ene Tilfælde end i det andet. Jeg maa derfor vedblivende bestemt fastholde dette, at hvad begge Forslag tage af Statsindtægterne som Tilskud til Kommunerne, det tages af Statskassen som Helhed, af den samlede Statsindtægt, enten man betegner og maaler det paa den ene eller den anden Maade, og at det lige saa godt kan siges om det ene Forslag, at det er de indirekte Afgifter, som Staten har, der sætter den i Stand til at give det paagældende Beløb, som man omvendt vil kunne sige, selv med Gennemførelsen af de Ord, der staa i Lovforslaget, at Beløbet tages for en Del af de Indtægter, som Staten har af de direkte Statsskatter. I saa Henseende kommer det jo ikke an paa en Navneværdi, et Ord eller et Udtryk, men paa Realiteten.

Formanden: 1ste Medlem for 9de Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Stilling: Jeg vil blot bemærke, at mine Udtalelser om den parlamentariske Kommission selvfølgelig vare saaledes at forstaa, at jeg havde anset det for ønskeligt og heldigt for Gennemførelsen af denne Skattereform, om der var vist det Hensyn til dette Ting, at der var blevet nedsat en